

ת"פ 48293/11/18 - מדינת ישראל- המשרד להגנת הסביבה ואח'... נגד טלאור כראדי עבודות עפר בע"מ, פרח א.ב. מחזור והובלות בע"מ, ליאור כראדי, טל כראדי, לי ואח'...

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 48293-11-18 מדינת ישראל נ' טלאור כראדי עבודות עפר בע"מ ואח'

לפני המאשימה נגד הנאשמים	כבוד השופט משה הולצמן
	מדינת ישראל- המשרד להגנת הסביבה ע"י ב"כ עוה"ד יפתח לנדאו ואח'
	1. טלאור כראדי עבודות עפר בע"מ
	2. פרח א.ב. מחזור והובלות בע"מ
	3. ליאור כראדי
	4. טל כראדי
	5. ליאור דקר
	6. סלמאן סייד
	7. אלמוג מכלוף (נמחק)
	1, 3-5 ע"י ב"כ עוה"ד שרון וקנין

החלטה

1. עומדת לפניי בקשה מטעם הנאשמים 1, 3, 4 ו-5 להורות שאין עליהם להשיב על חלק מהאישומים שפורטו בכתב האישום ולגבי הנאשם 4 נטען שאין עליו להשיב כלל לכתב האישום.
2. בגדרו של הליך זה הוגש כתב אישום כנגד הנאשמים 1-7 בשל עבירות לפי דיני הגנת הסביבה ודיני רישוי עסקים, לפי העניין.
3. בכתב האישום נטען, בעיקרי הדברים, כי הנאשמת 1 (טלאור כראדי עבודות עפר בע"מ, להלן: "החברה") הינה חברה רשומה כדין בישראל ובתקופה הרלוונטית לכתב האישום עסקה בעבודות עפר, תשתיות והובלת פסולת; הנאשמת 2 (פרח א.ב. מחזור והובלות בע"מ) היא חברה רשומה כדין בישראל ובתקופה הרלוונטית לכתב האישום עסקה בהפעלת תחנת מעבר לפסולת בניין (להלן: "תחנת המעבר"). החברה החזיקה ב-45% מהבעלות על תחנת המעבר; הנאשמים 3 ו-4 (ליאור וטל כראדי) הם הבעלים של החברה, כשכל אחד מהם מחזיק 50% מהבעלות עליה ובנוסף לוקחים חלק בניהול של תחנת המעבר, כשנאשם 3 היה גם דירקטור בתחנת המעבר בתקופה הרלוונטית; הנאשם 5 (ליאור דקר) עבד כסדרן ונהג בחברה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום ובמסגרת תפקידו הוא היה אחראי סידור העבודה של הנהגים והמשאיות והוא שנתן לנהגים הנחיות באשר ליעדי איסוף והשלכת הפסולת; הנאשם 6 (סלמאן סייד) היה נהג בחברה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום; הנאשם 7 (אלמוג מכלוף) היה מנהל בפועל של תחנת המעבר בתקופה הרלוונטית לכתב האישום.

משאית פול טריילר מסוג מרצדס, מ.ר. 67-635-32 הייתה בבעלות החברה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום (להלן: "**המשאית**"); נגרר מ.ר. 96-0383-00 היה בפועל בשימוש, אחזקה ואחריות של החברה (להלן: "**הנגרר**"); החברה החזיקה ברישיון עסק לאיסוף והובלת פסולת; החברה החזיקה ברישיון עסק להפעלת תחנת מעבר.

גוש 34327, חלקה 7, נמצא בקרבת הישוב תירוש, בשטח חקלאי שהינו רשות הרבים (להלן: "**המתחם**").

במועדים ובשעות לערך שיפורטו להלן, לכל הפחות, הוביל הנאשם 6 את המשאית, מחוברת לנגרר, כשהמכולות על המשאית ועל הנגרר עמוסות בפסולת בניין, מתחנת המעבר אל המתחם והשליך את הפסולת במתחם במועדים שיפורטו להלן- 18/9/16, בשעה 22:13; 19/9/16, בשעה 00:21; 20/9/16, בשעה 00:22; 20/9/16, בשעה 09:16; 21/9/16, פעמיים; 22/9/16, בשעה 01:08; 24/9/16, 25/9/16, שעה 19:26; 25/9/16, בשעה 03:45; 27/9/16, בשעה 00:21; 27/9/16, בשעה 21:00;

במעשיהם ובמחדליהם אלו השליכו הנאשמים 1-6 בצוותא פסולת ברשות הרבים, לכלכו את רשות הרבים וסילקו פסולת לאתר שלא נקבע לכך כאשר נאשמים 3, 4, 5 הפרו גם את חובתם כנושאי משרה בתאגיד לעשות כל שניתן למנוע את העבירות בחברה; במעשיהם ובמחדליהם הפרו הנאשמים 1, 3-6 תנאים ברישיון עסק להובלת פסולת ונאשמים 2, 3, 4 ו-7 את התנאים ברישיון עסק להפעלת תחנת המעבר.

לנאשמים יוחסו עבירות לפי החיקוקים הבאים- איסור לכלוך והשלכת פסולת- עבירה לפי סעיפים 2, 4 ו-13(ג)(א1)(א) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984 (להלן: "**חוק שמירת הניקיון**") וביחס לנאשמים 3, 4, 5 לפי סעיפים 2, 4 ו-15(א)(ריבוי עבירות); פינוי פסולת שלא כדין- עבירה לפי סעיפים 7(ד), 13(ב)(א) וביחס לנאשמים 3, 4, 5 לפי סעיפים 7(ד) + 15(א). (ריבוי עבירות); הפרת תנאים ברישיון עסק להובלת פסולת- עבירה לפי סעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 (להלן: "**חוק רישוי עסקים**"), ביחד עם פריט 5.1 לצו רישוי עסקים (עסקים טיעוני רישוי), התשע"ג-2013 (ריבוי עבירות) (ביחס לנאשמים 1, 2, 4, 5, 6); הפרת תנאים ברישיון עסק להפעלת תחנת מעבר- עבירה לפי סעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים, ביחד עם פריט 5.1 לצו רישוי עסקים (עסקים טיעוני רישוי), תשע"ג-2013 (ריבוי עבירות) (ביחס לנאשמים 2, 3, 4).

בהחלטה זו השטח החקלאי בסמוך ליישוב תירוש יכונה "**המתחם**" או "**תירוש**".

4. בדיון שנערך לפניי ביום 1.2.2022 הודיע בא כוחה של המאשימה על מחיקתם של הנאשמים 2 (פרח א.ב. מחזור והובלות בע"מ) ו-7 (אלמוג מחלוף) מכתב האישום.

5. הנאשם 6, סלמאן סייד, הודה בטענות שיוחסו לו בכתב האישום, הורשע לפי הודאתו ודינו נגזר בשים לב להסדר טיעון שגובש בין הצדדים (דיון מיום 4.2.2020). הנאשם 6 שימש כעד תביעה מטעמה של המאשימה.

6. בתום העדת עדי התביעה העלה בא כוחם של הנאשמים 1, 3-5, טענה לפיה אין עליהם להשיב לאשמה בשים לב לחומר הראיות בתיק.

בא כוחם של הנאשמים טען, בעיקרי הדברים, כי נאשם 4, טל כראדי אינו צריך להשיב כלל לכתב האישום; יתר הנאשמים אינם צריכים להשיב לסעיף 12 לכתב האישום, תתי סעיפים 9-1, לגבי תשעה מועדים (מתוך אחד עשרה) שבהם הושלכה פסולת במתחם, לפי הטענה, ולכל היותר עליהם להשיב לגבי שתי השלכות של פסולת שנעשו במתחם על ידי הנאשם 6, סלמאן סייד, ביום 27.9.2016 בשעות 00:21 ו-21:00 (תתי סעיפים 10 ו-11 בסעיף 12 לכתב האישום); הטענה לגבי השלכות הפסולת (תתי סעיפים 9-1 בסעיף 12 לכתב האישום) נסמכה על דיווח של חברת "פוינטר" לגבי מיקום המשאית, אך אין בכך כדי ללמד על אופי הפעילות של המשאית במקום ובכלל זה האם אכן הושלכה פסולת באותם מועדים, מה גם שלא ניתן להוציא מכלל אפשרות שהמשאית הובילה חומר גרוס או

פינתה פסולת מהמתחם; באשר לעדותו של הנאשם 6, לא ניתן להסתמך עליה בהיותה גרסה לא מהימנה; בענייניו של הנאשם 4, טל כרדי, יש לשים לב לתיקון מספר 34 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, שתוקן בשנת 2019, לגבי אחריות של נושאי משרה בתאגיד בשים לב לנסיבות העניין; שמו של הנאשם 4, טל כרדי, לא עלה בדיון הראיות; אין מקום לייחס לנאשם 4 אחריות לאירועים הנטענים כשם שלא היה מקום ליחס זאת לנאשמת 2 שנמחקה ולבעל שליטה נוסף אצל הנאשמת 2, מאיר עשוש, שכלל שלא צוין בכתב האישום; גרסתו של הנאשם 6, סלמאן סייד, לגבי מעורבותו של ליאור כרדי באירוע הנטען אין בה די ויש לשים לב שלמרות שהעלה גרסה בעניין מעורבותו של הנאשם 7, אלמוג מחלוף, המאשימה מחקה את האחרון מכתב האישום; יש לשים לב שמדובר על עבירה של אחריות קפידה לגבי השלכת פסולת כאשר לא הובאה לפני בית המשפט ראיה של ממש לגבי השלכת פסולת במועדים שפורטו בתתי סעיפים 9-1 בסעיף 12 לכתב האישום הנסמכים על ממצאי מערכת "פוינטר".

בא כוח המאשימה טען, בעיקרי הדברים, כי לטל כרדי הייתה נגיעה אישית לביצוע העבירות בשים לב לגרסתו בחקירתו מאוקטובר 2016; היותו נושא משרה אצל החברה ותחומי אחריותו אצלה, על פי החזקה לפי סעיף 4 לחוק שירותי ניקיון לטל כרדי אחריות מלאה לגבי השלכת הפסולת במתחם.

7. בבוא בית המשפט לבחון את הטענה של "אין להשיב לאשמה" עליו לבחון האם התביעה עמדה בנטל הבאת הראיות המוטל עליה ולא בנטל השכנוע שעליה לעמוד בסוף ההליך המשפטי; על בית המשפט לבחון בשלב זה של ההליך המשפטי האם יש בראיות שהציגה התביעה כדי להביא להרשעתו של הנאשם בהנחה שיש לייחס להן את מלוא האמון ואת מלוא המשקל; בית המשפט לא יידרש בשלב זה לבחינת מהימנותן של הראיות או לדיותן; עם זאת, יתכנו מקרים נדירים שבהן חוסר המהימנות של הראיה גלוי וברור על פניו באופן ובמידה שניטל ממנה כוחה הראייתי.

המובאות להלן מספרו של יניב ואקי, דיני ראיות, התש"ף-2020.

"על התביעה מוטל הנטל להביא ראיות שיש בהן הוכחה לכאורה ... לאשמתו של הנאשם. עמדה התביעה בנטל המוטל עליה, יעבור הנטל להבאת הראיות (להבדיל מנטל השכנוע אשר נותר על שכמי התביעה) אל הנאשם. לא עמדה התביעה בנטל המוטל עליה, ואין בראיות מטעמה הוכחה לכאורה לאשמה המיוחסת לנאשם, יזוכה הנאשם בלא שיידרש להשיב לאשמה. מדובר בזיכוי לכל דבר ועניין. כך, ממצאים, שעמדו ביסוד ההכרעה השלילית בדבר היעדר אשמתו של הנאשם, הם ממצאים שעשויים להקים השתק פלוגתה בגדרי הליך פלילי עתידי".

ראו גם- רע"פ 797/07 כהן נ' מדינת ישראל, 29.7.2013).

"בסוף פרשת התביעה, על בית המשפט לבחון רק אם עמדה התביעה בנטל הבאת הראיות המוטל עליה, ולא בנטל השכנוע שבו עליה לעמוד בסוף ההליך המשפטי. מדובר אף ברף ראייתי נמוך יותר מאשר זה הנדרש בראיות לכאורה לצורך מעצר עד תום ההליכים".

ראו-בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 לפסק דינו של כב' השופט (הנשיא) א. ברק (כתוארו דאז), 15.4.1996; בש"פ 6686/02 מדינת ישראל נ' אבו זמיל, 2.8.2002, פסקה 6.

"ראיות לכאורה לעניין זה הן ראיות שאילו היה בית המשפט נותן בהן את מלוא האמון ומייחס להן את מלוא המשקל, ניתן היה להרשיע על בסיסן את הנאשם. על כן, מקום שהתביעה הביאה ראיות במידה כזו שגם אם יינתן להן מלוא המשקל לא יהיה בהן כדי לבסס את הרשעתו של הנאשם, אזי יש לומר כי היא לא הרימה את הנטל המוטל עליה. נטל הבאת הראיות לא יועבר לנאשם והוא לא יידרש להשיב לאשמה, שכן זו לא הוכחה, אף לא לכאורה. ויודגש, טענת "אין להשיב לאשמה" אינה חייבת להיטען (ולהתקבל) לגבי

כל כתב האישום, והיא עשויה להתקבל גם לגבי אישום קונקרטי".

"המבחן של "הוכחה לכאורה" פורש בפסיקה כדרישה להבאת "ראיות בסיסיות", אף אם הן דלות. בשלב זה מוטל הנטל על התביעה להביא ראיות בסיסיות ראשוניות, ואין נבחנת מידת מהימנותן. ההנחה היא כי יינתן בהן מלוא האמון, ובלבד שישנן ראיות לכאורה לגבי היסודות העיקריים של האישום ולגבי יסודות העבירה העיקריים".

ראו גם- ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון, 21.11.1977.

"בהתאם להלכה בעניין זה, בשל ההשפעה המוגבלת של הקביעה בדבר קיומן של "ראיות לכאורה", המצטמצמת להעברת הנטל להבאת הראיות בלבד, די בכך שיהיו ראיות דלות ובסיסיות לגבי יסודות העיקריים של האישום, ואין צורך לדקדק בהם כחוט השערה ולערוך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד משני מאלה שהוזכרו באישום".

ראו גם- עניין "כחלון" הנ"ל.

"בהתאם לכך, משקלן של הראיות אינו רלוונטי, והראיות אינן מאבדות מערכן כראיות לכאורה גם אם הציגה התביעה ראיות המחלישות את הראיות המרשיעות או הסותרות אותן. על בית המשפט לבחון רק את הראיות המפלילות את הנאשם, תוך בידודן מיתר הראיות שהובאו לפניו, גם אם יש בהן כדי לסתור את הראיות המפלילות או אף לגרום לזיכוי בסוף המשפט".

ראו גם- ע"פ 26/49 היועץ המשפטי לממשלה נ' חמדאן, 8.11.1949.

ואולם, ייתכנו נסיבות קיצוניות ונדירות אשר יחייבו לבחון את מהימנותן של הראיות כבר בשלב זה. זאת, כאשר לא הובאה ראיה להוכיח יסוד חיוני של האשמה או כאשר הראיות שהובאו הן בלתי אמינות בעליל עד כי לא ניתן להסתמך עליהן. 46 מדובר במקרים שבהם חוסר המהימנות זועק מן הראיה ונטל ממנה לחלוטין את כוחה ההוכחתי".

ראו גם- בש"פ 825/98 מדינת ישראל נ' דחלה, פסקה 6, 12.2.1998.

בשלב זה אין נבחנת דיוטן של הראיות. אין נדרש להציג את קיומן של תוספות ראייתיות, אף לא לכאורה, גם אם אלה נדרשות לצורך הרשעת הנאשם. על כן, גם בהיעדר תוספת ראייתית הדרושה להרשעתו של הנאשם, ניתן להעביר את הנטל להבאת הראיות לנאשם אשר ידרש להשיב לאשמה".

"... ההכרעה בשאלת מהימנותה של העדות מקומה ושעתה רק בסיום המשפט, ואין היא מהווה שיקול בעת החלטה אם יש להשיב על האשמה..."; "... אם קיימת עדות עיקרית, ולו גם יחידה, המסבכת נאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, די בכך כדי לחייב אותו להשיב על האשמה, אף כאשר אותה עדות דורשת סיוע או דבר לחיזוקה" (ע"פ 318/79 אנגל נ' מדינת ישראל, 25.2.1980; ראו גם- ע"פ 638/85 מדינת ישראל נ' ג'מאל בן זהאי בוטרס, פסקה 3, 9.6.1986; הדגשה לא במקור- מ.ה.).

יניב ואקי, דיני ראיות, התש"ף-2020, עמודים 2046-2050 ופסיקת בתי המשפט שצוינה לעיל.

8. בענייננו. אקדים ואציין שלאחר שבחנתי את חומר הראיות הלא מועט שהוגש בהליך זה, מצאתי לנכון לדחות את בקשתם של הנאשמים לפיה אין עליהם להשיב לטענות מסוימות בכתב האישום, או לגבי כל הטענות שהועלו בכתב האישום ככל שהדברים נוגעים לטל כראדי, כך לפי הטענה, וזאת בשים לב לחומר הראיות שהוצג לפניי ולמבחנים העומדים לפני בית המשפט לצורך בחינת הטענה לפיה אין להשיב לאשמה, ומבלי שיש בכך כדי

לחוות דעה לגבי תוצאת הדברים בהכרעת הדין.

9. הנאשמים טענו שאין מקום להשיב לטענה שעלתה בסעיף 12 לכתב האישום, תתי סעיפים 9-1 לגבי תשעה אירועים נטענים של השלכת פסולת במועדים שונים בתירוש מכיוון שהטענות אלה נסמכו על איתור של חברת "פוינטר" לגבי מיקומה של המשאית ועל גרסתו של הנאשם 6, סלמאן סייד, שלא ניתן לייחס לה משקל של ממש, כך לפי הטענה.

באשר לדו"חות האיתור של חברת "פוינטר", המידע בעניין זה מצביע על מיקומה של המשאית במתחם (שטח חקלאי בקרבת היישוב תירוש) במועדים שצוינו אך לא לגבי הפעולות שבוצעו באמצעותה. ניתן לתהות לגבי מיקומה של המשאית במתחם שהגישה אליו היא בדרך לא סלולה, מה גם שמדובר בשטח פתוח ולעיתים בשעות לילה מאוחרות למדי, אך ספק בעיני האם יש בתיעוד האמור, כשלעצמו, כדי להרים את נטל במידה הנדרשת במשפט הפלילי לצורך הוכחת הטענה שהמשאית שימשה לצורך השלכת פסולת במתחם במועדים שצוינו בכתב האישום ולצורך כך יש להציג ראיות מהימנות ממקור נוסף.

10. סלמאן סייד, הנאשם 6 (להלן: "**סלמאן**"), ששימש כעד מטעם התביעה (שחקירותיו עובר להגשת כתב האישום לא הוצגו לפניי), העיד בחקירתו הראשית כי "**... הייתי לוקח מפרח אשדוד למושב תירוש. ש. כמה פעמים בשבוע? ת. ממוצע 4 פעמים בשבוע**" (ע' 46, ש' 8-6).

עוד העיד שליאור דקר ששימש כסדרן עבודה אצל הנאשמת 1 היה עמו בקשר לגבי סידור העבודה ובכלל זה לגבי פריקה בתירוש (ע' 46, ש' 14-9).

כינויו של סלמאן בעת עבודתו בחברה היה "הלל" (סלמאן, ע' 50, ש' 8-7). ראו גם חקירתו של ליאור דקר מיום 24.1.2017 (ת/11, ע' 3, ש' 25-24) שאישר שכינויו של סלמאן בעת עבודתו בחברה היה הלל.

הוצגה לפניי הודעה שלפי טענתו של סלמאן נשלחה למכשיר הטלפון שלו בווטסאפ על ידי ליאור דקר ובה נרשם "**... הלל מחר בבוקר תפרוק בתירוש ותבוא לאשדוד מחר יש לנו קצת מכולות**" (הדגשות לא במקור- מ.ה.). ההודעה נשלחה ביום 18.9.2016, בשעה 11:58 (ת/28 ו-ת/36; סלמאן, ע' 50, ש' 27-21). יש לשים לב שבסעיף 12 לכתב האישום (תת סעיף 2) הועלתה טענה להשלכת פסולת ביום 19.9.2016, בשעה 00:21 (ופריקות נוספות בימים 18.9.2016, 20.9.2016 ועוד). ליאור דקר אישר בחקירתו שנערכה ביום 24.1.2017 (ת/11, ע' 3, ש' 14-7) שהודעת הווטסאפ הנ"ל נשלחה לסלמאן על ידו, אך לא זכר מה נפרק בתירוש וטען שיציג תעודה לגבי החומר שנפרק בתירוש ביום 18.9.2016 ואת יומני העבודה הרלבנטיים.

מעיון ביומני העבודה שהוגשו עולים הנתונים הבאים.

ביומן עבודה מימים 21-22.9.2016 צוין, בין היתר, "שם הלקוח- פרח (לילה) חיוב, סוג מטען- תעשייתית, כמות- 26,820, ממקום- פרח, למקום- תירוש פינוי, תעודת משלוח- 16380, תעודת שקילה- 216850; "שם הלקוח- פרח (לילה) חיוב, סוג מטען- תעשייתית, כמות- 25,740, ממקום- פרח, למקום- תירוש פינוי, תעודת משלוח- 16379, תעודת שקילה- 216851; "שם הלקוח- פרח לילה חיוב, סוג מטען- תעשייתית, כמות- 27,350, ממקום- פרח, למקום- תירוש, תעודת משלוח- 26381, תעודת שקילה- 216849" (ת/40/א').

ביומן עבודה מיום 25.9.2016 צוין, בין היתר, "שם הלקוח- מפעלי מיחזור (לילה), סוג מטען- תעשייתית, כמות- (לא צוינה- מ.ה.), ממקום- עד הלום, למקום- תירוש, תעודת משלוח- 16352; "שם הלקוח- פרח (לילה), סוג מטען- תעשייתית, כמות- 42,360, ממקום- אשדוד, למקום- תירוש, תעודת משלוח- 16354, תעודת שקילה 217072" (ת/40/ב).

ביומן עבודה מיום 26.9.2016 צוין, בין היתר, "שם הלקוח- פרח, סוג מטען- (לא צוין- מ.ה.), כמות- 27,140, ממקום- פרח, למקום- תירוש, תעודת משלוח- 16390, תעודת שקילה 217169" (ת/40ג; הדגשות לא במקור- מ.ה.).

יש לשים לב שהמועדים שפורטו ביומני העבודה בימים 21.9.2016 ו-22.9.2016 ו-25.9.2016 מתיישבים עם המועדים שפורטו בסעיף 12 לכתב האישום בתתי סעיפים 5, 6, 8 ו-9.

יש לשים לב לפרטים שצוינו בתעודות שקילה (ת/38א-ה') ובתעודות משלוח (ת/39א-ז') וזאת בשים לב לפרטים שצוינו ביומני העבודה.

ליאור דקר טען בחקירתו מיום 24.1.2017 (ת/11, ע' 5, ש' 3) כי פסולת תעשייתית היא "**... פסולת ברזל מעורבת עם חול**" ויוצא, אפוא, כך על פי הפרטים ביומני העבודה, וככל שהדברים נוגעים להחלטה זו, שפסולת תעשייתית נפרקה בשטח בקרבת היישוב תירוש במקום שאינו אתר הטמנה מאושר.

הוצגה לפניי הקלטה של שיחה שנערכה, לפי הטענה, בין ליאור דקר לבין סלמאן והוגש תמליל השיחה (ת/9).

מעיון בתמליל עולים, בין היתר, חילופי הדברים הבאים.

"ליאור דקר: ליאור אמר אם בא לך לצאת היום לעשות אחת תעשייה. סלמאן אלסייד: איפה? ליאור דקר: איך? סלמאן אלסייד: לאן? איפה? ליאור דקר: מעד הלום לתירוש. סלמאן אלסייד: מעד הלום? ליאור דקר: לתירוש, לא בלחץ, אם בא לך הוא אמר, אם בא לך תצא. אם לא - לא.

...

סלמאן אלסייד: אני בשעות הבוקר מוקדם, הכוונה אם אני אעמיס את הארגזים מאוחר, להעמיס ולצאת לתירוש, אני אהיה באור יום כמעט. ליאור דקר: נו אין בעיה, אם זה באור יום, בחמש, שש בבוקר, אין בעיה. סלמאן אלסייד: פשוט נהיה באיחור בהרבה. ליאור דקר: מה שבא לך, בא לך תצא, לא בא לך - אל תצא. פשוט מחר המפעל בעד הלום פותח, אתה מבין? מחר הוא מתחיל לקבל פסולת. סלמאן אלסייד: לא יודע מה להגיד לך. אני לא רוצה להיכנס לתירוש ביום, זה כל הכוונה שלי" (הדגשות לא במקור- מ.ה.).

השיחה שהוקלטה הושמעה לפני ליאור דקר בחקירתו שנערכה ביום 24.1.2017 (ת/11; ע' 4, ש' 20-21). ליאור דקר נשאל בחקירתו למי התכוון שאמר בשיחה "**... ליאור אמר...**" והשיב "**ליאור כראדי הבעלים**" (ע' 6, ש' 7-8). הוא נשאל מדוע צריך אישור של ליאור כראדי והשיב "**כי זה עבודות חריגות ומשלמים לנהג תוספת**" מכיוון שמדובר בשעת לילה מאוחרת (ת/11; ע' 6, ש' 9-11). כאשר נשאל לגבי הובלת חומר לתירוש השיב "**יכול להיות שזו פסולת או הטמנה כל סוג של חומר. הטמנה, פסולת, חומרים ממוחזרים, תעשייתית**" (ת/11; ע' 6, ש' 24-25). בהמשך ביקש לעצור את החקירה והודיע שהוא מעוניין בייצוג משפטי (ת/11; עמ' 7-8).

מחקירתו לגבי השיחה שהוקלטה יוצא, ככל שהדבר נוגע להחלטה זו, שיכול ומדובר בפסולת, או הטמנה, או תעשייתית, כך לפי הסיווג בחקירתו. ליאור דקר טען בחקירה הנ"ל (ת/11; 24.1.2017, ע' 5, ש' 6-3) כי "**תעשייתית זה פסולת ברזל מעורבת עם חול. הטמנה זה ריג'קטים ניילונים קרשים שאמורים ללכת למזבלות ואי אפשר למחזר. פסולת- זה פסולת בניין ויש גרוס נברר**". יש לזכור שהשטח בקרבת היישוב תירוש לא משמש כאתר הטמנה מורשה. כאשר נשאל בהמשך חקירתו כיצד הגיע לתירוש חומר שהיה מקום לפרוק באתר הטמנה מורשה העיד שהנהג נסע לאן שרצה וביקש שהחקירה תתנהל מול עורך דין (ת/11; 24.1.2017, ע' 7, ש' 15-23; ע' 8).

בא כוח הנאשמים טען שלא ניתן לייחס מהימנות כלשהיא לגרסתו של סלמאן וזאת במיוחד בשים לב לחקירתו

מעיון בחקירתו הנגדית של סלמאן עולה שגרסתו בעניינים מסוימים לא הייתה עקבית.

כך למשל העיד בחקירתו הראשית לגבי מעורבותם של טל וליאור כראדי בהובלה ופריקה של מטען בתירוש (עמ' 47, 55-56), אך מעיון בחקירתו הנגדית קשה לומר שעדותו בעניין זה הייתה סדורה (עמ' 64, 65-78).

עם זאת, בשלב זה ולצורך הכרעה בטענה שאין להשיב לכתב האישום (חלקו או כולו) אין מקום להידרש לבחינת מהימנות עדותו של סלמאן, מה גם שניתן למצוא תימוכין מסוימים בחומר הראיות לגרסתו בנוגע לפניות שנעשו אליו מטעמו של ליאור דקר, ששימש כסדרן עבודה בחברה, לצורך הובלת מטענים לתירוש והתיעוד שצוין ביומני העבודה ומסמכים נוספים.

11. כפי שצוין לעיל, לנאשמים 3 ו-4, ליאור כראדי וטל כראדי, יוחסו, בין היתר, עבירות לפי סעיפים 2, 4, 13(ג)(א1)(א) ו-15(א) לחוק שמירת הניקיון.

בסעיף 4 לחוק שמירת הניקיון נקבע כי "הוכח כי פסולת או פסולת בנין הושלכו מתוך רכב, רואים, לעניין סעיף 2, את בעל הרכב או את האדם האחראי לרכב, כאילו הוא השליך את הפסולת או את פסולת הבניין, זולת אם הוכיח שלא הוא עשה כן ואת זהותו של האדם שהרכב היה ברשותו בעת ההשלכה, או שהרכב נלקח ללא הסכמתו".

בסעיף 13(ג)(א1)(א) לחוק שמירת הניקיון נקבע כי "העושה אחד מאלה, דינו - מאסר שלוש שנים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד, דינו - ארבע פעמים הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין: ... (א1)(א) משליך פסולת גושית, פסולת בניין, גרוטאות, גרוטות רכב, פסדים או צמיגים, בניגוד להוראות סעיף 2".

בסעיף 15(א) לחוק שמירת הניקיון נקבע כי "נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיף 13 על ידי התאגיד או על ידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו- קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; לעניין סעיף זה, "נושא משרה"- מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה".

בסעיף 15(ב) לחוק שמירת הניקיון נקבע כי "נעברה עבירה לפי סעיף 13 על ידי תאגיד או על ידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו" (הדגשות לא במקור- מ.ה.).

הנאשם 4, טל כראדי, טען בחקירתו מיום 10.10.2016 (ת/14), בעיקרי הדברים, כי הוא ואחיו ליאור כראדי עובדים אצל החברה, כבעלים, הוא מורשה חתימה והוא ואחיו עושים הכל ביחד. "התחום שלי בעיקר זה מניירת וגם בשטח, מהצעות מחיר, אישורי חשבונות, מכרזים, אני מורשה חתימה. אני ואחי עושים הכל ביחד" (ת/14; ע' 2, ש' 8-14); ליאור דקר משמש כסדרן של החברה (ע' 4, ש' 14-22). "ליאור עובד אצלי כמה שנים הוא כבר מכיר את השוק והמחירים והוא דואג להובלות בשוטף, הוא נמצא בשטח, מול קבלני משנה ופרויקטים שלנו, וגם סידור משאיות שלנו. זה הסדרן זה העבודה שלנו. בגדול הכל בידיעה שלי" (ת/14; ע' 5, ש' 14-18; הדגשות לא במקור- מ.ה.); ההתקשרות הראשונה בפרויקטים נעשת על ידו ועל ידי ליאור אחיו ובהמשך ליאור דקר מנהל את הפעילות השוטפת (ת/14; ע' 5, ש' 19-24); יומני העבודה נרשמים על ידי הנהג (ת/14; ע' 8, ש' 7-9) ומשקפים את הפעילות שבוצעה על ידו (ת/14; ע' 8, ש' 15-18); הוא לא הכיר את תעודות המשלוח והרישומים ביומני העבודה (שהוצגו לפניו) הנוגעים להובלות שנעשו לתירוש וההנחיות הן לבצע את הפריקה באתרי

הטמנה מורשים (ת/14; ע' 9); טל כראדי העלה את האפשרות שהנהג לא הציג את יומני העבודה שבהם צוין שבוצעה הובלה והשלכה של פסולת בתירוש (ת/14; ע' 10, ש' 21-22); תעודות השקילה מוגשות לפקידה שתפקידה לבדוק התאמה ביניהן לבין החיובים שמגיעים מאתרי ההטמנה (ת/14; ע' 11; ש' 12-14); יומני העבודה מגיעים למשרדי החברה ויכול להיות שרק חלק מהם הוגש לחברה (ת/14; ע' 12, ש' 4-5); יכול ומדובר בתרמית או גניבה ובכוונתו להידרש לבדיקה בעניין זה.

יש לשים לב, כפי שצוין לעיל, שבשיחה הטלפון שהוקלטה ליאור דקר אמר לסלמן, בין היתר, כי "ליאור אמר אם בא לך לצאת היום לעשות אחת תעשיה. סלמן אלסייד: איפה? ליאור דקר: איך? סלמן אלסייד: לאן? איפה? ליאור דקר: מעד הלום לתירוש..." (הדגשות לא במקור- מ.ה.). ליאור דקר טען בחקירתו שהכוונה לטל כראדי (ת/11; ע' 6, ש' 7-8).

ליאור כראדי טען בחקירתו מיום 30.10.2016 כי "**אני הכל, אני הראש מלמעלה, אני מנהל, מנכ"ל כספים וכל מה שצריך, טל יותר בשנה האחרונה חצי שנה, הוא יושב על חשבונות, עבודות שביצענו. הוא מתעסק בכספים, בסדר ובתפעול של החברה אני מתעסק בתפעול ובכספים**" (ת/12; ע' 2, ש' 13-19); בעת שקיבל את סלמן לעבודה לא הודיע לו שעליו לפנות פסולת לאתרים מורשים בלבד (ת/12; ע' 4, ש' 20-23); ליאור דקר, סדרן העבודה, מבצע ביקורת על עבודתו של סלמן לגבי אתרי ההטמנה ולעניין תעודות משלוח ושקילה (ת/12; ע' 4, ש' 24-25; ע' 5, ש' 1-2); לשאלה "**האם יתכן שלא העברת לו** (לליאור דקר- מ.ה.) הנחיות לגבי התנהלות על פינני פסולת וכן שיעביר הלאה לנהגים", השיב "ייתכן" (ת/12; ע' 5, ש' 10-12); ליאור דקר מנהל את העבודה באופן עצמאי ואמור לפעול לפי החוק (ת/12, ע' 5, ש' 20-21); לשאלה האם יש לנהג שיקול דעת לגבי יעד ההובלה השיב ששיקול הדעת בעניין זה מוקנה לסדרן ולא לנהג (ת/12; ע' 5, ש' 22-25); בסוף כל חודש נערכת בדיקה של הדו"חות ועד למועד החקירה נבדקו הדו"חות שעד יולי 2016 (ת/12; ע' 6, ש' 5-12); בהמשך, כאשר נשאל האם יש לחברה בקרה על כל הובלה לגבי יעד ההובלה השיב "**בוודאי. ליאור דקר עובר על דוחות סוף חודש יומן עבודה שלו**" (ת/12; ע' 7, ש' 1-4); הוא נושא באחריות לגבי הנעשה בחברה (ת/12; ע' 7, ש' 9); לשאלה האם יכול להיות שליאור דקר נקט בפעולות (לא חוקיות) שלא היו בידעתם של מנהלי החברה, השיב שיכול להיות שכך אירע מכיוון שאין עליו בקרה הדוקה (ת/12; ע' 7, ש' 14-17).

מהמקובץ לעיל, בשים לב לחומר הראיות, להרשעתו של סלמן ולעדויותו, ככל שהדברים נראים בשלב זה ולצורך מתן החלטה זו, עולה שעל מנהלי החברה, ובכלל זה טל כראדי, רובצת חזקה לפי סעיף 15(ב) לחוק שמירת הניקיון ולפיה יש להחזיקם כמי שהפרו את חובתם לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיף 13 לחוק שמירת הניקיון על ידי החברה או על ידי עובד שלה, ועליהם הנטל לסתור את החזקה האמורה.

למען הסר ספק אציין שהוצגה תשתית ראייתית, ככל שנדרש לצורך החלטה זו, גם לגבי העבירות הנטענות לפי חוק רישוי עסקים.

12. לאור האמור לעיל ובשים לב לכך שבשלב זה בית המשפט אינו נדרש לבחון את מהימנות העדויות וכך גם את דיוטן של הראיות, סבורני שהמאשימה עמדה בנטל הבאת הראיות, וזאת ככל שהדברים נראים בשלב זה ומבלי שיש בכך כדי לחוות דעה לגבי עמידתה בנטל השכנוע.

משכך, דינה של הטענה לפיה אין להשיב לאשמה, להידחות.

13. באי כוח הצדדים יגיש רשימת מועדים לצורך קביעת מועד דיון הוכחות בפרשת ההגנה ולהשמעת טענות לעניין הכרעת הדין לפברואר- מרץ 2024, עד ליום 28.1.2024 (תזכורת פנימית ביום 29.1.2024).

14. המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, ט' שבט תשפ"ד, 19 ינואר 2024, בהעדר
הצדדים.